

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa P. B.

przeciwko D.(...) Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punkcie 2. wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 czerwca 2010 r., sygn. akt XXIII Ga (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w W. wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powoda P. B. i apelację pozwanej D.(...) Sp. z o.o. w W. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie o zapłatę odszkodowania za utraconą przesyłkę powierzoną pozwanemu do przewozu, zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

W zażaleniu na zawarte w powołanym wyroku postanowienie o kosztach powód zarzucił rażące naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. przez obarczenie powoda odpowiedzialnością za wynik procesu, mimo że zarówno apelacja powoda, jak

i pozwanego została oddalona przez Sąd drugiej instancji. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że obie strony w apelacji pisemnej i we wnioskach złożonych na rozprawie odwoławczej żądały zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego. Skoro więc obie apelacje stron zostały oddalone, to - zdaniem skarżącego - koszty zastępstwa procesowego przez Sądem drugiej instancji powinny zostać zniesione między stronami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należy uwzględnić.

Z uzasadnienia Sądu Okręgowego w W. wynika, że rozstrzygając o kosztach zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym miał na względzie zgłoszone przez pozwaną podczas rozprawy apelacyjnej zasadne w świetle art. 98 k.p.c. żądanie zasądzenia kosztów. Wskazał na brak takiego wniosku ze strony powoda w trakcie rozprawy apelacyjnej, a ponadto powód nie uczynił tego także składając w terminie odpowiedź na apelację pozwanego. Dlatego powołując się na art. 109 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji uznał brak podstaw do zasądzenia z urzędu kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz powoda.

Z protokołu rozprawy przed Sądem drugiej instancji nie wynika, aby powód, poza popieraniem własnej apelacji oraz wnoszeniem o oddalenie apelacji drugiej strony zgłaszał wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego. Skarżący ma jednak rację odwołując się w zażaleniu do tego, że w apelacji zgłaszał żądanie zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania „łącznie z kosztami zastępstwa procesowego za obie instancje”. Wprawdzie powód nie złożył sądowi spisu kosztów, a we wniosku zamieszczonym w apelacji nie zgłosił wniosku o przyznanie kosztów „według norm przepisanych”, tak jak to formułuje art. 109 § 1 k.p.c., ale można uznać, że wniosek jako taki o przyznanie kosztów za drugą instancję został w apelacji zgłoszony. W takiej sytuacji należało rozpoznać wnioski obu stron postępowania dotyczące przyznania zwrotu kosztów za drugą instancję.

Z tego względu na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało orzec, jak w sentencji, rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.